

Zatím co ty spíš

Mirek Černý

C

Piknik dalšího dne pomalu končí,

D

F

ulice, náměstí, parky, nábřeží i domy se choulí pod teplou houní noční tmy,

G

F

Ab7

G7

jen tu a tam ještě některé okno pohne víčky ospalých skel,

aby se napilo pohádkového koktejlu slunce,

D

který na stříbrných podnosech hvězd a měsíce roznáší pozorný hostitel.

F

G

C C7

A v jeho světle vidím, jak se ve snu usmíváš.

F

Nikdy dřív jsem netušil, jakou utajenou krásu v sobě skrýváš.

C

Přišel jsem v noci a říkám ti: holčičko,

D

ale přitom nevím, zda ti tak budu moci říkat ještě až se ráno probudíš.

Dmi

Přijde večer, večer stejný jako všechny dřív,

Dmi7

G7

C

skočíš tátovi na klín, otevřeš náruč a položíš mu ruce kolem krku.

D

Ale ráno, ráno už budeš příliš velká, abys to udělala znovu.

F

G

Jsi obraz, který kouzlí čas. A stejně jako on se měníš přímo před očima.

C

Ab7

C#

Příliš malá, abys mohla řídit auto, ale už dost velká, abych tě uspával pohádkou.

Je to velké tajemství, o němž jsem ti nikdy nevyprávěl.

Es

Tajemství cesty, jejíž každá část vede ze včerejška do zítřka.

F#

As

Není to cesta snadná, ale ty po ní půjdeš stále dál

F#

A7

As7

C#

a necháš za sebou panenky, kočárky, medvídky, barevné míče, mýdlové bubliny, papírové draky i mně.

Es

Slibuji, že ti nikdy nebudu vyčítat, až poznáš, že svět je mnohem zajímavější, než tvůj táta.

F#

As

Hm, včera jsme byli na procházce, ty jsi se někam zadívala

C#

C#7

a najednou jsi se začala bát, že jsem se ti ztratil.

F#

C#

A vidíš, možná už zítra se budu bát já, že se zase někam zadíváš a pak odejdeš s někým úplně jiným.

Es

F#

A7

As7

Je to tak zvláštní: jak rosteš, přestáváš mít strach a já se začínám bát.

Věčný, neomylný čas počítá tvé minuty,

C#

oblaka úzkostlivě střeží své nejjasnější hvězdy,

Es

ale ani slunce neuchrání své nejteplejší paprsky, když je zavolá blankytná o
bloha letního dne.

F#

Ne, nikdy jsem nevěřil, že budeš žít v domě svých hraček,

As

C#

A7

ale až vyrosteš z mého náručí a můj svět bude pro tebe příliš malý,

D

nikdy nezapomenu, jak jsi vířila prach a roznášela panenky po celém domě.

Nosila jsi s nimi i kus slunce.

E

G

A

Prach se usadil, panenky uklidila máma, ale tvoje zář zůstane navždy v nás.

G

B7

A7

Tak tady jsem a vyprávím ti, zatím, co ty spíš. Vlastně protože spíš.

D

Kdybys viděla moji tvář, jistě by ses ptala na co myslím.

E

G

A já - asi bych nedokázal říct ani slovo. Dívám se na tebe a vidím spící krá
su.

A

D

Ted' už se jen skloním, abych tě políbil. Nevzbudíš se, dobře to vím,

D7

G

vždyť podle pohádky jen krásný mladý princ může otevřít tvé oči

D

a já jsem jen otec budoucí ženy. Tak tedy spi.

E

Kdo ví, možná už zítra se probudíš a budeš velkou slečnou

Emi

B7

a vůbec si neuvědomíš, že jsi se změnila uprostřed svého snu.

A7

D

Ale možná, že to poznáš na mně. Až jednou budu docela jiný.

E

G

Trochu zamyšlenější, trochu vážnější, trochu smutnější, ale nesmírně bohatý.

A

Dnes v noci jsem viděl princeznu.

D

G

A

G

D

A cítím se jako král.